

56. p. 180) over het spinnen van *Gryllacridae*, is het niet oninteressant, de aandacht te vestigen op een entomologische aantekening van den heer H. WEYENBERGH Jr. in hetzelfde Tijdschrift (Deel 6, p. 8), die ik hier in haar geheel laat volgen:

„Verleden jaar is door ons eene eigenaardigheid van *Locusta viridissima* opgemerkt. Wij hadden namelijk een exemplaar dezer soort levend in eene doos gedaan, die door een glas gedekt was. Nadat het dier eenige vergeefsche pogingen aangewend had om van onder tegen dit deksel te loopen, zagen wij het eindelijk hierin slagen en wel doordien het zijne tarsen beurtelings met eenig vocht uit den bek bestreek en deze dan als zuigers samentrok, zoodat het insect aan het glas bleef hangen.”

Het zal zeker de moeite waard zijn om deze proef nog eens te herhalen en daarbij te trachten uit te maken, of de verklaring van den heer WEYENBERGH juist is, dan wel of men hier met een kleefstof te maken heeft, zoodat hier een eerste stap in de richting van een spinvermogen zou zijn, ook bij deze groep: van sabelsprinkhanen.

Amsterdam.

D. MAC GILLAVRY.

Nog iets over het omkeeren van *Adoxus obscurus* L.

In Deel II, No. 30, p. 118 der Entomologische Berichten beschreef ik de wijze, waarop *Adoxus obscurus* L. zich op den rug liggende weet om te keeren. Sindsdien heb ik nog eenige malen de proef met exemplaren genomen. Daarbij bleek mij, dat, al is de beschreven wijze, voor zoover ik waarnam, de gewone, er toch exemplaren zijn, die zich zijdelings, zooals een ordinair kever betaamt, weten om te draaien.

In het vorig stukje beschreef ik, hoe dit dier op zijn achterste (niet achtste, zooals op pag. 119, regel 10 van boven staat!) coxae steunende, met den kop omlaag, slechts even verder behoeft door te draaien om op zijn pooten terecht te komen, dit echter niet doet, maar zijn reuzenzwaai

in omgekeerde richting volbrengt. Van den zomer had ik echter een exemplaar uit Leuvenum, dat dit werkelijk deed, zonder den reuzenzwaai. Dit diertje heb ik herhaaldelijk op alle drie methoden in de normale positie zien komen, wanneer het op den rug werd gelegd, een virtuoos dus in het omkantelen.

Amsterdam.

D. MAC GILLAVRY.

Acarologische Aanteekeningen LII.

Genus *Porrhostaspis* Jul. Müll.

LATREILLE stelde in 1795 het genus *Parasitus* voor met *Acarus coleoptratorum* L. (*fucorum* DE GEER) als Type, eene soort met „gedeeld rugschild”.

JUL. MÜLLER brengt (in Lotos, Febr. 1859, p. 28) alle „Plattenmilben mit getheiltem Schilde” samen in een genus *Porrhostaspis*. Derhalve is dit genus synoniem met *Parasitus* LATR. 1795.

Genus *Gamasus* Jul. Müll.

LATREILLE, het 4e deel bewerkend van de „Nouvelle Édition” van CUVIÈR's Règne Animal, 1829, brengt *Acarus marginatus* HERM. en *Acarus testudinarius* HERM. samen in een genus *Macrocheles*. Beide zijn *Parasitidae* met „ongedeeld rugschild”.

JUL. MÜLLER stelt (in Lotos, Febr. 1859, p. 29) voor den naam *Gamasus* te gebruiken voor „Plattmilben mit ungetheiltem Schilde”. Derhalve is dit genus synoniem met *Macrocheles* LATR. 1829.

Parasitus japeti nov. sp.

Verwant aan *Par. coleoptratorum* (L.) (= *fucorum* DE GEER), *Par. talparum* OUDMS. en *Par. obsus* BERL. — *Par. talparum* is 1 mm. lang, *coleoptratorum* eveneens, *obsus* 1.1, terwijl *japeti* 1838 μ lang is. Notocephale 675 μ lang, 850 μ breed; notogaster 475 μ lang, 625 μ breed; pooten 1925 resp. 1350, 1350 en 1875 μ lang. De haartjes op de weeke huid